

Λκ 5,1-11
6,14-16

Ἡ θαυμαστή ἀλιεία

Φέτος, παιδιά, σίς συναντήσεις μας θά ταξιδεύουμε στά μέρη ὅπου περπάτησε ὁ Χριστός μας. (Δείχνουμε τόν *χάρτη τῆς Παλαιστίνης*, βλ. *ἐποπτικό ὑλικό*).

- ♦ Ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός; Στή **Βηθλεέμ**.
- ♦ Ποῦ ἔζησε ὡς τά τριάντα Του χρόνια; Στή **Ναζαρέτ**.
- ♦ Σέ ποιά πόλη ἐγκαταστάθηκε ὅταν ἄρχισε τή δημόσια δράση Του; Στήν **Καπερναούμ**.
- ♦ Ἡ Ναζαρέτ καί ἡ Καπερναούμ ἀνήκουν στή βόρεια Παλαιστίνη, πού ὀνομαζόταν **Γαλιλαία**.
- ♦ Νά, καί τά **Ἱεροσόλυμα** κοντά στή Βηθλεέμ, στή νότια Παλαιστίνη, πού ὀνομαζόταν **Ἰουδαία**.
- ♦ Δεῖτε καί τόν **Ἰορδάνη** ποταμό, πού διασχίζει σχεδόν ὅλη τήν Παλαιστίνη!

Ἐδῶ ψηλά βλέπετε καί μιὰ λίμνη. Ἦταν πολύ μεγάλη, γι' αὐτό τήν ὀνόμαζαν καί θάλασσα. Τρία ὀνόματα εἶχε: **Λίμνη ἢ Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας ἢ Γεννησαρέτ ἢ Τιβεριάδα**.

Σ' αὐτή τή λίμνη συνέβη τό συγκλονιστικό περιστατικό πού θά σᾶς διηγηθῶ.

Στήν **παραλία τῆς Καπερναούμ** ἔχει μαζευτεῖ πολὺς κόσμος. Τί συμβαίνει; Συνωσιζονται οἱ ἄνθρωποι γύρω ἀπὸ Κάποιον. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Λίγος καιρὸς μόνο πέρασε ἀπὸ τότε πού ἄρχισε νά κηρύττει, ἀλλὰ ἡ φήμη Του τρέχει παντοῦ. Ὅλοι μιλοῦν μέ πολύ θαυμασμό! «Κανείς», λένε, «δέν μίλησε ποτέ ὅπως αὐτός ὁ Διδάσκαλος!». Μόλις Τόν εἶδαν, λοιπόν, στήν παραλία, Τόν περικύκλωσαν πολλοί. Λαχταροῦσαν ν' ἀκούσουν τὰ λόγια Του. Ὁ Ἰησοῦς δέν τοὺς τό ἀρνήθηκε. Πῶς ὅμως θά μπορούσε ὅλο αὐτό τό πλῆθος νά Τόν βλέπει καί νά Τόν ἀκούει καλύτερα;

Ἐκεῖ στήν ἀκρογιαλιά ἦταν ἀραγμένα δύο μικρά ψαροκάικα. Οἱ ψαράδες ἔπλεναν καί τακτοποιοῦσαν τὰ δίχτυα τους. Ἦταν δυὸ ζευγάρια ἀδελφῶν: ὁ **Πέτρος** καί ὁ **Ἀνδρέας**, ὁ **Ἰάκωβος** καί ὁ **Ἰωάννης**. Ἦταν μεταξὺ τους φίλοι καί συνέταιροι.

Στό ψαροκάικο τοῦ Πέτρου ἀνεβαίνει ὁ Χριστός. Τόν παρακαλεῖ νά τοῦ ἐπιτρέψει νά μιλήσει ἀπὸ κεῖ στὸν λαό. Τοῦ ζητᾷ μάλιστα ν' ἀπομακρύνει λίγο τὸ καῖκι ἀπὸ τὴν παραλία, ὥστε νά μπορούν ὅλοι νά Τόν βλέπουν καλύτερα. Ὁ Πέτρος, παρότι εἶναι κατάκοπος, γιατί ὅλη τὴ νύχτα ψάρευε, μέ πολλή χαρά παραχωρεῖ στὸν Ἰησοῦ τὸ καῖκι του. Λαχταρᾷ καί ὁ ἴδιος, ἐξάλλου, ν' ἀκούσει τὴ διδασκαλία Του.

Κάθισε, λοιπόν, ὁ Χριστὸς στήν πλῶρη τοῦ καϊκιοῦ καί ἄρχισε νά διδάσκει. Δίδασκε μέ ἀπλά λόγια καί μέ παραδείγματα γιὰ νά Τόν καταλαβαίνουν καί οἱ πιο ἀπλοὶ καί οἱ ἀγράμματοι ἄνθρωποι, ἀκόμη καί τὰ μικρά παιδιά.

Ὅταν τελείωσε τὸ κήρυγμά Του, δέν θέλησε ν' ἀφήσει δίχως «πληρωμὴ» τὸν Πέτρο, πού Τοῦ δάνεισε τὸ ψαροκάικό του. Ἀντὶ γιὰ ἄλλη «ἀμοιβή», λοιπόν, τοῦ λέει: «Ἀνοιχθεῖτε καί πάλι στὴ λίμνη καί ζαναρίζτε τὰ δίχτυα σας γιὰ νά ψαρέψετε».

Παράξενο εἶναι αὐτό πού τοῦ ζητᾷ ὁ Χριστός. Δέν ξέρεי ὅτι μόνο τὴ νύχτα γίνεται τὸ ψάρεμα; Ἀλλὰ καί τὴ νύχτα πού προηγήθηκε δέν εἶχαν πιάσει τίποτε. Θά ἔπιαναν τώρα πού ὁ ἥλιος εἶχε ἤδη ἀνέβει;

Ήταν όμως τόσο έντυπωσιασμένος ο Πέτρος από την παρουσία και τό κήρυγμα του Ίησοῦ πού ἀπαντᾷ: «Διδάσκαλε, ὅλη τή νύχτα κουρασθήκαμε καί δέν πιάσαμε τίποτε. Ἀλλά ἐπειδή Ἐσὺ μοῦ τό λές, θά ζαναρίξω τὰ δίχτυα».

Πραγματικά, ζανοίγονται στή λίμνη καί ρίχνουν πάλι τὰ δίχτυα. Καί τότε, τί βλέπει ὁ Πέτρος! Δέν πιστεύει στά μάτια του! Ψάρια, πολλά ψάρια! Τόσα πολλά, πού τὰ δίχτυα κοντεύουν νά σχιστοῦν! Ὁ Πέτρος καί ὁ Ἀνδρέας κάνουν σινιάλο στους συνεταιροῦς τους, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη, πού βρίσκονταν μέ τό καῖκι τους στήν παραλία, νά ἔρθουν νά τούς βοηθήσουν. Γεμίζουν τώρα καί τὰ δύο φαροκάικα μέ ψάρια. Μά ἦταν τόσο τό πλῆθος τῶν ψαριῶν, πού λίγο ἀκόμη καί τὰ καῖκια θ' ἄρχιζαν νά βουλιάζουν!

Συγκλονισμένος ὁ Πέτρος πέφτει γονατιστός μπροστά στόν Ἰησοῦ. Νιώθει τόσο μικρός καί ἀνάξιος νά φιλοξενεῖ τόν ἅγιο αὐτό Διδάσκαλο! «Κύριε, βγές ἀπό τό καῖκι μου, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός!», Τοῦ λέει μέ θαυμασμό καί φόβο.

Ὁ Χριστός ὅμως τόν καθησυχάζει: «Μὴ φοβᾶσαι! Ἀπό τώρα θά παρεύεις ἀνθρώπους!». Τί νά ἐννοοῦσε ἄραγε μ' αὐτά τὰ λόγια;

Μ' αὐτά τὰ λόγια ὁ Χριστός καλεῖ τόν Πέτρο σέ μιά μεγάλη ἀποστολή: Ἀντί νά παρεύει ψάρια, νά ὀδηγεῖ ψυχές στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ!

Πραγματικά, καί οἱ τέσσερις ἐκεῖνοι παράδες -ὁ Πέτρος καί ὁ Ἀνδρέας, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης- δέν θέλησαν νά βγάλουν κέρδη ἀπό τή θαυμαστή ψαριά. Τ' ἄφησαν ὅλα ἀμέσως καί ἀκολούθησαν τόν Χριστό. Ἔγιναν **μαθητές καί ἀπόστολοί Του**. Ἀκολουθοῦσαν τόν Χριστό ὅπου πήγαινε, παρακολουθοῦσαν ἀπό κοντά τή διδασκαλία καί τὰ θαύματά Του. Καί μετὰ τήν Ἀνάστασή Του καί τήν Πεντηκοστή κήρυξαν παντοῦ τό εὐαγγέλιό Του. Μᾶς γνώρισαν τόν ἀληθινό Θεό. Ἔγιναν ἔτσι **οἱ μεγαλύτεροι εὐεργέτες τῆς ἀνθρωπότητας!**

Οἱ Δώδεκα Ἀπόστολοι

Σέ πολλούς εὐεργέτες χρωσῶ ἡ ἀνθρωπότητα εὐγνωμοσύνη· γιά τήν ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ, γιά τήν πρόοδο τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, γιά πολλά ἀπό τά ἀγαθά πού σήμερα ἀπολαμβάνουμε. Ἀλλά οἱ μεγαλύτεροι εὐεργέτες μας, παιδιά, παραμένουν μέσ στους αἰῶνες οἱ ἀπόστολοι! Εἶναι αὐτοί πού μᾶς πρόσφεραν τό φῶς πού ποτέ δέν θά σβήσει· τά φάρμακα πού θεραπεύουν τίς ἀρρώστιες τῆς ψυχῆς καί ἐξασφαλίζουν ζωή αἰώνια! Εἶναι αὐτοί πού μᾶς γνώρισαν τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό Του! Τούς χρωστοῦμε ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη!

Ἀξίζει, λοιπόν, νά τούς γνωρίζουμε ἕναν ἕναν μέ τά ὀνόματά τους. Πόσοι ἦταν; **Δώδεκα.** (Παρουσιάζουμε τά ὀνόματα τῶν ἀποστόλων σέ ἕξι ζευγάρια, ὥστε νά εἶναι εὐκολότερη ἡ ἀπομνημόνευσή τους, βλ. ἐποπικό ὕλικό).

Σίμων ἢ Πέτρος καί Ἀνδρέας: Τά δυό ἀδέρφια, παιδιά τοῦ Ἰωῶνᾶ, πού ἦταν ψαράδες στή λίμνη τῆς Γαλιλαίας.

Ἰάκωβος καί Ἰωάννης: Ἦταν κι αὐτοί μεταξύ τους ἀδέρφια, γιοί τοῦ Ζεβεδαίου, συνέταιροι μέ τόν Πέτρο καί τόν Ἀνδρέα.

Φίλιππος καί Ναθαναήλ: Ἀχώριστοι φίλοι! Πρῶτος γνώρισε τόν Χριστό ὁ Φίλιππος καί ἀμέσως ἔτρεξε νά φωνάξει καί τόν φίλο του, τόν Ναθαναήλ, πού ὀνομάζεται ἀλλιῶς καί Βαρθολομαῖος (= «γιός τοῦ Θεολομαῖου»).

Ματθαῖος ἢ Λευὶς καί Θωμᾶς: Ὁ Ματθαῖος ἦταν τελώνης, δηλαδή μάζευε τούς φόρους γιά τούς Ρωμαίους, στους ὁποίους ἦταν ὑπόδουλοι οἱ Ἑβραῖοι. Ὁ Θωμᾶς, ὅπως καί πολλοί ἄλλοι Ἑβραῖοι τότε, ἐκτός ἀπό τό ἐβραϊκό του ὄνομα εἶχε καί ἐλληνικό ὄνομα -λεγόταν Δίδυμος-, ἐπειδὴ τά ἐλληνικά ἦταν ἡ ἐπίσημη γλῶσσα τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου καί Θαδδαῖος: Ἐκτός ἀπό τόν γιό τοῦ

Ζεβεδαίου, ὑπῆρχε στήν ομάδα τῶν δώδεκα ἀποστόλων καί ἄλλος Ἰάκωβος, ὁ γιός τοῦ Ἀλφαίου. Ὁ Θαδδαῖος εἶχε ἄλλα δύο ὀνόματα: Λεββαῖος καί Ἰούδας (ὅχι ὁ προδότης).

Σίμων ὁ Κανανίτης ἢ Ζηλωτής καί Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης: Οἱ κανανίτες ἢ ζηλωτές ἦταν τό ἀντάρτικο σῶμα τῶν Ἑβραίων. Χτυποῦσαν κυρίως τούς τελῶνες, διότι αὐτοί συνεργάζονταν μέ τούς κατακτητές Ρωμαίους. Ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἶναι αὐτός πού πρόδωσε τόν Χριστό. Μετά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ τή θέση του πῆρε ὁ ἀπόστολος **Μαθίας**. (Προτεινόμενα τραγούδια ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὁδές Β΄»: «Συντροφιά μέ τόν Χριστό», σ. 287, «Φίλος μου ὁ Χριστός», σ. 289, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 6 βλ. ἐποπτικό ὕλικό).

Σέ κάθε εὐεργέτη μας
θερμό χρωστᾶμε «εὐχαριστῶ»,
μά πιότερο σούς Ἀποστόλους
πού μᾶς γνωρίσαν τόν Χριστό!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Χάρτης τῆς Παλαισίνης τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ.
2. Τά ὀνόματα τῶν Ἀποστόλων (γιά ἀνάρτηση-προβολή).
3. Τραγούδια (σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου).
4. Ἐνθύμιο: Καράβι.
5. Τό Ἀπολυτίκιο τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.
6. Ἀφίσα μέ τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.